

OBŁOCZONY (1) *part praet pass impf*

N sg m obł(o)cz(o)ny.

Sł stp s.v. obłóczyć, Cn, Linde brak.

Na którego wkłada się ubranie [w co]:

*W przeciwstawieniu: »zwłoczony ... obłoczony«: [Panie Jezu racz wspomnieć] kiedyś też niewinnie na śmierć był oładzony/ kátom częłto podawány/ ízárpány/ pchány/ zeplwány/ z włafnych ízat zwłoczony/ w cudze odzienia obłoczony *LatHar* 290.*

Synonim: odziewan.

*Cf **OBŁOCZYĆ***